

I

(Законодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 1051/2013 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 22 октомври 2013 година

за изменение на Регламент (ЕО) № 562/2006 с цел да се предвидят общи правила за временното повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници при извънредни обстоятелства

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 77, параграфи 1 и 2 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта за законодателния акт на националните парламенти,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽¹⁾,

като имат предвид, че:

(1) Създаването на пространство, в което е гарантирано свободното движение на хора през вътрешните граници, е едно от главните постижения на Съюза. В пространство без граничен контрол на вътрешните граници е необходимо да се предвиди общ отговор на ситуации, които засягат сериозно обществения ред или вътрешната сигурност на това пространство, на части от него или на една или повече държави членки, като се даде възможност за временно повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници при извънредни обстоятелства, но без да се застрашава принципът на свободното движение на хора. Предвид последиците, които тези крайни мерки могат да имат за всички лица, имащи правото да се придвижват в пространството без граничен контрол на вътрешните граници, следва да бъдат установени условията и процедурите за повторно въвеждане подобни мерки, така че да се гарантира, че те са извънредни и че се зачита принципът на пропорционалност. Обхватът и продължителността на всяко временно повторно въвеждане на подобни мерки следва да бъдат ограничени в рамките на строго необходимото в отговор на сериозна заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност.

(2) Свободното движение на хора в пространството без граничен контрол на вътрешните граници е важно постижение на Съюза. Тъй като свободното движение на хора се засяга от временното повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници, всяко решение за повторно въвеждане на такъв контрол следва да бъде вземано в съответствие с договорените съвместно критерии и следва да бъде надлежно нотифицирано на Комисията, или да е препоръчано от институцията на Съюза. Във всички случаи към повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници следва да се пристъпва само по изключение и само като крайна мярка със строго ограничен обхват и продължителност въз основа на конкретни обективни критерии и след преценка за необходимостта от него, която следва да се наблюдава на равнището на Съюза. Когато сериозна заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност изисква незабавни действия, държавите членки следва да могат да въведат повторно граничен контрол на вътрешните си граници за срок от не повече от десет дни. Всяко удължаване на този срок трябва да се наблюдава на равнището на Съюза.

(3) Необходимостта и пропорционалността на повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници следва да бъдат съпоставени със заплахата за обществения ред или вътрешната сигурност, предизвикала необходимостта от това повторно въвеждане, като това се прави и за алтернативните мерки, които може да се предприемат на национално равнище или на равнището на Съюза, или и двете, а така също и за последиците от този контрол за свободното движение на хора в пространството без граничен контрол на вътрешните граници.

(4) Повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници може да се наложи по изключение в случай на сериозна заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност на равнището на пространството без граничен контрол на вътрешните граници или на национално равнище, по-специално вследствие на терористични инциденти или заплахи, или поради заплахи от страна на организираната престъпност.

⁽¹⁾ Позиция на Европейския парламент от 12 юни 2013 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 7 октомври 2013 г.

- (5) Миграцията и пресичането на външните граници от голям брой граждани на трети държави не следва само по себе си да се счита за заплаха за обществения ред или за вътрешната сигурност.
- (6) В съответствие с практиката на Съда на Европейския съюз, всяка дерогация от основния принцип на свободно движение на хора трябва да се тълкува стриктно, а понятието за обществен ред предполага наличие на действителна, настояща и достатъчно сериозна заплаха, която засяга някой от основните интереси на обществото.
- (7) Въз основа на натрупания досега опит по отношение на функционирането на пространството без граничен контрол на вътрешните граници и за да се съдейства за гарантирането на последователно прилагане на достиженията на правото от Шенген, Комисията може да изготвя насоки относно повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници в случаите, в които тази мярка се изисква временно, както и в случаите, в които е необходимо незабавно действие. Насоките следва да предвиждат ясни показатели за улесняване на преценката на обстоятелствата, които могат да съставляват сериозна заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност.
- (8) В случай че са установени сериозни недостатъци при осъществяването на граничен контрол на външните граници в доклад за оценка, изготвен съгласно Регламент (ЕС) № 1053/2013 на Съвета от 7 октомври 2013 г. за създаването на механизъм за оценка и наблюдение с цел проверка на прилагането на достиженията на правото от Шенген⁽¹⁾ и с оглед на спазването на препоръките, приети съгласно посочения регламент, на Комисията следва да се предоставят изпълнителни правомощия да препоръча на оценяваната държава членка да предприеме специални мерки, например разполагане на европейски екипи за гранична охрана, представяне на стратегически планове или, като крайна мярка и съобразно сериозността на положението — затваряне на определен граничен контролно-пропускателен пункт. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията⁽²⁾. Предвид член 2, параграф 2, буква б), подточка iii) от посочения регламент следва да се прилага процедурата по разглеждане.
- (9) Временното повторно въвеждане на граничен контрол на някои вътрешни граници съгласно специална процедура на равнището на Съюза също може да бъде обосновано при извънредни обстоятелства и като крайна мярка, когато цялостното функциониране на пространството без граничен контрол на вътрешните граници е застрашено поради трайни сериозни недостатъци по отношение на граничния контрол на външните граници, установени в рамките на стриктен процес за оценка съгласно членове 14 и 15 от Регламент (ЕС) № 1053/2013, когато тези обстоятелства биха съставлявали сериозна заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност в това пространство или в части от него. Тази специална процедура за временно повторно въвеждане на граничен контрол на определени вътрешни граници може да се задейства при същите условия и когато оценяваната държава членка сериозно пренебрегва задълженията си. Предвид политически чувствителния характер на такива мерки, които засягат националните изпълнителни правомощия и правомощията по правоприлагане по отношение на граничния контрол на вътрешните граници, на Съвета следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия да приема препоръки съгласно тази специална процедура на равнището на Съюза, като действа по предложение на Комисията.
- (10) Преди да се приеме препоръка за временно повторно въвеждане на граничен контрол на определени вътрешни граници, следва да се проучи основно и съевременно възможността за прибягване до мерки за справяне с възникналото положение, включително помощ от органи, служби и агенции на Съюза, като Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите членки на Европейския съюз (Frontex), създадена с Регламент (ЕО) № 2007/2004 на Съвета⁽³⁾ или Европейската полицейска служба (Европол), създадена с Решение 2009/371/ПВР на Съвета⁽⁴⁾, както и на мерки за техническо или финансово подпомагане на национално равнище, на равнището на Съюза или и двете. Когато се установи сериозен недостатък, Комисията може да приложи мерки за финансова подкрепа, за да подпомогне съответната държава членка. Освен това всяка препоръка на Комисията и Съвета следва да се основава на потвърдена информация.
- (11) Комисията следва да може да приема актове за изпълнение с незабавно приложение, когато в надлежно обосновани случаи, свързани с необходимостта от удължаване на прилагането на граничен контрол на вътрешните граници, наложителни причини за спешност изискват това.
- (12) Докладите за оценка и препоръките, посочени в членове 14 и 15 от Регламент (ЕС) № 1053/2013, следва да послужат за основа за поставянето в действие на специалните мерки в случай на сериозни недостатъци, свързани с граничния контрол на външните граници, и на специалната процедура при извънредни обстоятелства, застрашаващи цялостното функциониране на пространството без граничен контрол на вътрешните граници, предвидени в настоящия регламент. Държавите членки и Комисията

⁽¹⁾ Виж страница 27 от настоящия брой на Официален вестник.

⁽²⁾ ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13.

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 2007/2004 на Съвета от 26 октомври 2004 г. за създаване на Европейска агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите-членки на Европейския съюз (ОВ L 349, 25.11.2004 г., стр. 1).

⁽⁴⁾ Решение 2009/371/ПВР на Съвета от 6 април 2009 г. за създаване на Европейска полицейска служба (Европол) (ОВ L 121, 15.5.2009 г., стр. 37).

- извършват съвместно редовни, обективни и безпристрастни оценки с цел да се провери дали настоящият регламент се прилага правилно, а Комисията координира оценките в тясно сътрудничество с държавите членки. Механизмът за оценка се състои от следните елементи: многогодишни и годишни програми за оценяване, предварително обявени и внезапни проверки на място, извършвани от малък екип от представители на Комисията и от определени от държавите членки експерти, доклади за резултатите от оценките, приети от Комисията, и препоръки за корективни действия, приети от Съвета по предложение на Комисията, подходящи последващи действия, наблюдение и докладване.
- (13) Тъй като целта на настоящия регламент, а именно да се предвидят общи правила за временното повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници при извънредни обстоятелства, може да бъде постигната единствено на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.
- (14) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, Дания не участва в приемането на настоящия регламент и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане. Доколкото настоящият регламент представлява развитие на достиженията на правото от Шенген, в срок от шест месеца след вземането на решение от Съвета относно настоящия регламент Дания взема решение в съответствие с член 4 от посочения протокол дали ще го въведе в националното си право.
- (15) Настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, в които Обединеното кралство не участва в съответствие с Решение 2000/365/ЕО на Съвета от 29 май 2000 г. относно искането на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия да участва в някои разпоредби на достиженията на правото от Шенген⁽¹⁾. Следователно Обединеното кралство не участва в приемането на настоящия регламент и не е обвързано от него, нито от неговото прилагане.
- (16) Настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, в които Ирландия не участва в съответствие с Решение 2002/192/ЕО на Съвета от 28 февруари 2002 г. относно искането на Ирландия да участва в някои разпоредби на достиженията на правото от Шенген⁽²⁾. Следователно Ирландия не участва в приемането на настоящия регламент и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане.
- (17) По отношение на Исландия и Норвегия настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Споразумението, сключено от Съвета на Европейския съюз, от една страна, и Република Исландия и Кралство Норвегия, от друга страна, за асоциирането на последните в процеса на изпълнение, прилагане и развитие на достиженията на правото от Шенген⁽³⁾, които попадат в областта, посочена в член 1, буква А от Решение 1999/437/ЕО на Съвета⁽⁴⁾ относно определени условия по прилагането на посоченото споразумение.
- (18) По отношение на Швейцария настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген⁽⁵⁾ които попадат в областта, посочена в член 1, буква А от Решение 1999/437/ЕО, във връзка с член 3 от Решение 2008/146/ЕО на Съвета⁽⁶⁾.
- (19) По отношение на Лихтенщайн настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Протокола между Европейския съюз, Европейската общност, Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн относно присъединяването на Княжество Лихтенщайн към Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген⁽⁷⁾, които попадат в областта, посочена в член 1, буква А от Решение 1999/437/ЕО, във връзка с член 3 от Решение 2011/350/ЕС на Съвета⁽⁸⁾.
- (20) По отношение на Кипър настоящият регламент представлява акт, който се основава на достиженията на правото от Шенген или по друг начин е свързан с тях по смисъла на член 3, параграф 2 от Акта за присъединяване от 2003 г.
- (21) По отношение на България и Румъния настоящият регламент представлява акт, който се основава на достиженията на правото от Шенген или по друг начин е свързан с тях по смисъла на член 4, параграф 2 от Акта за присъединяване от 2005 г.
- (22) По отношение на Хърватия настоящият регламент представлява акт, който се основава на достиженията на правото от Шенген или по друг начин е свързан с тях по смисъла на член 4, параграф 2 от Акта за присъединяване от 2011 г.

⁽³⁾ ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 36.

⁽⁴⁾ ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 31.

⁽⁵⁾ ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 52.

⁽⁶⁾ ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 1.

⁽⁷⁾ ОВ L 160, 18.6.2011 г., стр. 21.

⁽⁸⁾ ОВ L 160, 18.6.2011 г., стр. 19.

⁽¹⁾ ОВ L 131, 1.6.2000 г., стр. 43.

⁽²⁾ ОВ L 64, 7.3.2002 г., стр. 20.

- (23) С настоящия регламент се зачитат основните права и се съблюдават принципите, признати по-специално с Хартата на основните права на Европейския съюз, включително свободата на движение на хора и на пребиваване. Настоящият регламент трябва да се прилага в съответствие с тези права и принципи.
- (24) Следователно Регламент (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. за създаване на Кодекс на Общността за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) ⁽¹⁾ следва да бъде съответно изменен,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регламент (ЕО) № 562/2006 се изменя, както следва:

- 1) В дял II се добавя следната глава:

„ГЛАВА IVa

Специални мерки в случай на сериозни недостатъци, свързани с граничния контрол на външните граници

Член 19a

Мерки по външните граници и подкрепа от Агенцията

1. Когато са установени сериозни недостатъци при осъществяването на граничния контрол на външните граници в доклада за оценка, изготвен съгласно член 14 от Регламент (ЕС) № 1053/2013 на Съвета от 7 октомври 2013 г. за създаването на механизъм за оценка и наблюдение с цел проверка на прилагането на достиженията на правото от Шенген (*), и с оглед да се гарантира спазването на препоръките, посочени в член 15 от същия регламент, Комисията може чрез акт за изпълнение да препоръча на оценяваната държава членка да предприеме определени специални мерки, които могат да включват една от следните мерки или и двете:

- а) започване на разполагането на европейски екипи за гранична охрана в съответствие с Регламент (ЕО) № 2007/2004;
- б) представяне за становище на Агенцията на своите стратегически планове, изготвени въз основа на оценка на риска, включително информация за разполагането на персонал и оборудване.

Този акт за изпълнение се приема съгласно процедурата по разглеждане, посочена в член 33а, параграф 2.

2. Комисията информира редовно комитета, създаден в съответствие с член 33а, параграф 1, относно напредъка в изпълнението на посочените в параграф 1 от настоящия член мерки и относно неговото въздействие спрямо констатираните недостатъци.

Комисията също така информира Европейския парламент и Съвета.

3. Когато в доклад за оценка по параграф 1 е направено заключение, че оценяваната държава членка сериозно пренебрегва задълженията си и поради това трябва да докладва за изпълнението на съответния план за действие в срок от три месеца съгласно член 16, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 1053/2013, и когато след изтичане на този тримесечен срок Комисията установи, че положението продължава да бъде същото, Комисията може да задейства процедурата, предвидена в член 26 от настоящия регламент, ако всички условия за прилагането на тази процедура са налице.

(*) ОВ L 295, 6.11.2013 г., стр. 27.“

- 2) Членове 23—27 се заменят със следното:

„Член 23

Обща рамка за временното повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници

1. В случай че в пространството без граничен контрол на вътрешните граници съществува сериозна заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност в държава членка, тази държава членка може по изключение да въведе повторно граничен контрол на всички или на отделни участъци от вътрешните си граници за ограничен срок, ненадвишаващ 30 дни, или за предполагаемия период на сериозната заплаха, ако неговата продължителност надхвърля 30 дни. Обхватът и продължителността на временното повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници не излизат извън рамките на строго необходимото в отговор на сериозната заплаха.

2. Граничен контрол на вътрешните граници се въвежда повторно само като крайна мярка и в съответствие с членове 24, 25 и 26. Критериите, посочени съответно в членове 23а и 26а, се вземат предвид във всеки случай, когато се предвижда вземане на решение за повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници съгласно съответно член 24, 25 или 26.

3. В случай че сериозната заплаха за обществения ред или за вътрешната сигурност в съответната държава членка продължава след изтичане на срока, предвиден в параграф

⁽¹⁾ ОВ L 105, 13.4.2006 г., стр. 1.

1 от настоящия член, същата държава членка може да удължи прилагането на граничен контрол на вътрешните си граници, при спазване на критериите, посочени в член 23а и в съответствие с член 24, на същите основания като посочените в параграф 1 от настоящия член и като се вземат предвид всички нови елементи, за срокове от не повече от 30 дни, които могат да бъдат подновявани.

4. Общата продължителност на повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници, включително всякакви удължавания, предвидени в параграф 3 от настоящия член, не надхвърля шест месеца. При извънредни обстоятелства, съгласно посоченото в член 26, общата продължителност може да бъде удължена до максималния срок от две години, в съответствие с параграф 1 от същия член.

Член 23а

Критерии за временното повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници

Когато дадена държава членка взема като крайна мярка решение за временно повторно въвеждане на граничен контрол на една или повече от своите вътрешни граници или на участъци от тях или решение за удължаване на това повторно въвеждане в съответствие с член 23 или член 25, параграф 1, тази държава членка прави оценка на степента, в която с тази мярка има вероятност по адекватен начин да бъде отстранена заплахата за обществения ред или вътрешната сигурност, и прави оценка на пропорционалността на мярката спрямо тази заплаха. При извършването на тази оценка, държавата членка взема предвид по-специално следното:

- а) вероятните последици от евентуалната заплаха за нейния обществен ред или вътрешна сигурност, включително след терористични инциденти или заплахи, включително от страна на организираната престъпност;
- б) вероятните последици от тази мярка за свободното движение на хора в пространството без граничен контрол на вътрешните граници.

Член 24

Процедура за временно повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници съгласно член 23, параграф 1

1. Когато дадена държава членка планира повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници съгласно член 23, параграф 1, тя нотифицира останалите държави членки и Комисията най-късно четири седмици преди планираното повторно въвеждане или в по-кратък срок, ако обстоятелствата, породили необходимостта от това повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници, станат известни по-малко от четири седмици преди планираното повторно въвеждане. За тази цел държавата членка предоставя следната информация:

- а) основанията за предложеното повторно въвеждане, включително всички имащи отношение данни, с които подробно се описват събитията, съставляващи сериозна заплаха за нейния обществен ред или вътрешна сигурност;

б) обхвата на предложеното повторно въвеждане, като се посочва в кой участък или в кои участъци от вътрешните граници ще бъде повторно въведен граничен контрол;

в) наименованията на разрешените гранични контролно-пропускателни пунктове;

г) датата и продължителността на планираното повторно въвеждане;

д) според случая мерките, които ще се предприемат от останалите държави членки.

Нотификацията по първа алинея може да бъде направена и съвместно от две или повече държави членки.

При необходимост Комисията може да изиска допълнителна информация от съответната държава членка или държави членки.

2. Посочената в параграф 1 информация се предоставя на Европейския парламент и Съвета едновременно с нотификацията ѝ на останалите държави членки и на Комисията съгласно същия параграф.

3. Държавите членки, извършващи нотификация по параграф 1 могат, при необходимост и в съответствие с националното си право, да решат да класифицират части от тази информация.

Това класифициране не пречатства предоставянето на информация от Комисията на Европейския парламент. Представянето и обработката на информацията и документите, предоставени на Европейския парламент съгласно настоящия член, се извършват при спазване на приложените за Европейския парламент и Комисията правила относно изпращането и обработването на класифицирана информация.

4. След нотификацията от държава членка съгласно параграф 1 от настоящия член и с оглед на консултациите, предвидени в параграф 5 от настоящия член, Комисията или която и да е друга държава членка може да приеме становище, без да се засяга член 72 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

Ако въз основа на съдържащата се в нотификацията информация или на друга получена от нея допълнителна информация Комисията постави под въпрос необходимостта или пропорционалността на планираното повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници или ако прецени, че е подходящо да се проведе консултация по някои аспекти на нотификацията, Комисията представя становище за това.

5. Информацията, посочена в параграф 1, както и всяко становище на Комисията или на държава членка по параграф 4, са предмет на консултации, включително, когато е уместно, на съвместни заседания, между държавата членка, която планира да въведе повторно граничен контрол на вътрешните граници, останалите държави членки, особено пряко засегнатите от такива мерки, и Комисията с оглед организирането по целесъобразност на съвместно сътрудничество между държавите членки и разглеждането на пропорционалността на мерките спрямо събитията, които водят до повторното въвеждане на граничен контрол, и заплахата за обществения ред или вътрешната сигурност.

6. Консултациите, посочени в параграф 5, се провеждат най-малко десет дни преди датата на планираното повторно въвеждане на граничен контрол.

Член 25

Специална процедура при случаи, които изискват незабавни действия

1. В случаите, когато сериозна заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност в дадена държава членка изисква предприемането на незабавни действия, съответната държава членка може по изключение незабавно да въведе повторно граничен контрол на вътрешните граници за ограничен срок от не повече от десет дни.

2. Когато държава членка повторно въвежда граничен контрол на вътрешните граници, тя едновременно нотифицира съответно останалите държави членки и Комисията и предоставя информацията, посочена в член 24, параграф 1, включително основанията, обуславящи използването на процедурата, уредена в настоящия член. Комисията може да проведе консултации с останалите държави членки веднага след получаване на нотификацията.

3. Ако сериозната заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност продължава извън срока, предвиден в параграф 1, държавата членка може да реши да удължи прилагането на граничен контрол на вътрешните граници за срокове от не повече от 20 дни, които могат да бъдат подновявани. В този случай съответната държава членка взема предвид критериите, посочени в член 23а, включително актуализираната оценка на необходимостта и пропорционалността на мярката, и взема предвид всички нови елементи.

В случай на удължаване се прилагат *mutatis mutandis* разпоредбите на член 24, параграфи 4 и 5, а консултациите се провеждат незабавно след като решението за удължаване е нотифицирано на Комисията и на държавите членки.

4. Без да се засяга член 23, параграф 4, общата продължителност на повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници въз основа на първоначалния срок съгласно параграф 1 и всяко удължаване съгласно параграф 3, не надхвърля два месеца.

5. Комисията информира незабавно Европейския парламент за нотификациите по настоящия член.

Член 26

Специална процедура при извънредни обстоятелства, застрашаващи цялостното функциониране на пространството без граничен контрол на вътрешните граници

1. При извънредни обстоятелства, когато цялостното функциониране на пространството без граничен контрол на вътрешните граници е застрашено поради трайни и сериозни недостатъци, свързани с контрола на външните граници, както е посочено в член 19а, и доколкото тези обстоятелства представляват сериозна заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност в пространството без граничен контрол на вътрешните граници или в части от него, може да бъде въведен повторно граничен контрол на вътрешните граници в съответствие с параграф 2 от настоящия член за срок от не повече от шест месеца. Този срок може да бъде удължен не повече от три пъти с допълнителен срок от не повече от шест месеца, ако извънредните обстоятелства продължават да са налице.

2. Като крайна мярка и с цел защита на общите интереси в пространството без граничен контрол на вътрешните граници, когато всички останали мерки, по-специално посочените в член 19а, параграф 1, не са в състояние ефективно да преодолеят установената сериозна заплаха, Съветът може да препоръча на една или повече държави членки да вземат решение за повторно граничен контрол на всички или на отделни участъци от своите вътрешни граници. Препоръката на Съвета се основава на предложение на Комисията. Държавите членки могат да поискат от Комисията да представи на Съвета такова предложение за препоръка.

В препоръката си Съветът посочва най-малкото информацията по член 24, параграф 1, букви а)–д).

Съветът може да препоръча удължаване съгласно условията и процедурите, предвидени в настоящия член.

Преди държава членка да въведе повторно граничен контрол на всички или на отделни участъци от вътрешните си граници съгласно настоящия параграф, тя нотифицира съответно останалите държави членки, Европейския парламент и Комисията.

3. В случай че посочената в параграф 2 препоръка не бъде изпълнена от дадена държава членка, същата държава членка съобщава незабавно в писмена форма основанията си за това на Комисията.

В такъв случай Комисията представя доклад на Европейския парламент и на Съвета, в който се оценяват основанията, посочени от съответната държава членка, както и последиците за защитата на общите интереси на пространството без граничен контрол на вътрешните граници.

4. По надлежно обосновани наложителни причини за спешност, свързани със ситуация, при която обстоятелствата, породили необходимостта от удължаване на прилагането на граничен контрол на вътрешните граници в съответствие с параграф 2, станат известни по-малко от 10 дни преди изтичането на предходния срок на повторно въвеждане, Комисията може да приеме незабавно всички необходими препоръки чрез актове за изпълнение с незабавно приложение в съответствие с процедурата, посочена в член 33а, параграф 3. В рамките на 14 дни от приемането на такива препоръки Комисията представя на Съвета предложение за препоръка съгласно параграф 2.

5. Настоящият член не засяга мерките, които могат да се приемат от държавите членки в случай на сериозна заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност съгласно членове 23, 24 и 25.

Член 26а

Критерии за временното повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници при извънредни обстоятелства, застрашаващи цялостното функциониране на пространството без граничен контрол на вътрешните граници.

1. Когато като крайна мярка Съветът препоръча съгласно член 26, параграф 2 временно повторно въвеждане на граничен контрол на една или повече вътрешни граници или на участъци от тях, той прави оценка на степента, в която с тази мярка има вероятност по адекватен начин да бъде отстранена заплахата за обществения ред или вътрешната сигурност в пространството без граничен контрол на вътрешните граници, и оценка на пропорционалността на мярката спрямо тази заплаха. Тази оценка се основава на подробната информация, предоставена от съответната(ите) държава(и) членка(и) и от Комисията, както и на всяка друга имаща отношение информация, включително информацията, получена съгласно параграф 2 от настоящия член. При извършването на тази оценка се отчитат по-специално следните обстоятелства:

а) наличността на мерки за техническо или финансово подпомагане, до които може да се прибегне или вече се

е прибегнало на национално равнище или на равнището на Съюза, или и на двете равнища, включително подкрепа от органи на Съюза, служби или агенции като Агенцията, Европейската служба за подкрепа в областта на убежището, създадена с Регламент (ЕС) № 439/2010 на Европейския парламент и на Съвета (*) или Европейската полицейска служба (Европол), създадена с Решение 2009/371/ПВР на Съвета (**), и степента, в която с тези мерки има вероятност по адекватен начин да бъдат отстранени заплахите за обществения ред или вътрешната сигурност в пространството без граничен контрол на вътрешните граници;

б) настоящите и вероятните бъдещи последици от евентуални сериозни недостатъци, свързани с граничния контрол на външните граници, установени при оценките, проведени съгласно Регламент (ЕС) № 1053/2013, както и степента, в която тези сериозни недостатъци съставляват сериозни заплахи за обществения ред или вътрешната сигурност в пространството без граничен контрол на вътрешните граници;

в) вероятните последици от повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници за свободното движение на хора в пространството без граничен контрол на вътрешните граници.

2. Преди да приеме предложение за препоръка на Съвета съгласно член 26, параграф 2, Комисията може:

а) да поиска от държавите членки, Агенцията, Европол или други органи, служби или агенции на Съюза да ѝ предоставят допълнителна информация;

б) да проведе проверки на място с помощта на експерти от държавите членки и от Агенцията, Европол или друг имащ отношение орган, служба или агенция на Съюза с цел да получи или провери информация, от значение за посочената препоръка.

Член 27

Информирание на Европейския парламент и на Съвета

Комисията и съответната(ите) държава(и) членка(и) информират Европейския парламент и Съвета във възможно най-кратък срок за всички основания, които биха могли да задействат прилагането на член 19а и членове 23—26а.

(*) ОВ L 132, 29.5.2010 г., стр. 11.

(**) ОВ L 121, 15.5.2009 г., стр. 37.“;

3) Членове 29 и 30 се заменят със следното:

„Член 29

Доклад за повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници

В рамките на четири седмици от премахването на граничния контрол на вътрешните граници държавата членка, която е извършвала граничен контрол на вътрешните граници, представя доклад на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията относно повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници, като описва по-специално първоначалната оценка и спазването на критериите, посочени в членове 23а, 25 и 26а, изпълнението на проверките, практическото сътрудничество със съседните държави членки, произтеклите последици за свободното движение на хора, ефективността на повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници, включително последваща оценка на пропорционалността на повторното въвеждане на граничен контрол.

Комисията може да представи становище относно тази последваща оценка на временното повторно въвеждане на граничен контрол на една или повече вътрешни граници или на участъци от тях.

Най-малко веднъж годишно Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за функционирането на пространството без граничен контрол на вътрешните граници. Докладът съдържа списък на всички решения за повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници, взети през съответната година.

Член 30

Информирание на обществеността

Комисията и съответната държава членка информират обществеността по координиран начин относно решение за повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници и посочват по-специално началната и крайната дата за тази мярка освен когато са налице императивни съобщения за сигурност това да не се направи.“

4) Въмква се следният член:

„Член 33а

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитет. Комитетът е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (*).

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011. Когато комитетът не даде

становище, Комисията не приема проекта на акт за изпълнение и се прилага член 5, параграф 4, трета алинея от Регламент (ЕС) № 182/2011.

3. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 8 от Регламент (ЕС) № 182/2011 във връзка с член 5 от него.

(*) ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13.“

5) Въмква се следният член:

„Член 37а

Механизъм за оценка

1. В съответствие с Договора за функционирането на Европейския съюз и Договора за Европейския съюз и без да се засягат техните разпоредби относно процедурите за установяване на неизпълнение, прилагането на настоящия регламент от всяка държава членка ще се оценява чрез механизъм за оценка.

2. Правилата относно механизма за оценка са установени в Регламент (ЕС) № 1053/2013. В съответствие с този механизъм за оценка държавите членки и Комисията извършват съвместно редовни, обективни и безпристрастни оценки с оглед да се провери дали настоящият регламент се прилага правилно, а Комисията координира оценките в тясно сътрудничество с държавите членки. Съгласно този механизъм всяка държава членка се оценява поне на всеки пет години от малък екип, съставен от представители на Комисията и от определени от държавите членки експерти.

Оценките могат да включват предварително обявени или внезапни проверки на място, извършвани на външните или вътрешните граници.

В съответствие с посочения механизъм за оценка, Комисията отговаря за приемането на многогодишните и годишните програми за оценка и докладите за оценка.

3. При евентуални недостатъци на засегнатите държави членки могат да се изпратят препоръки за корективни действия.

Когато в доклад за оценка, приет от Комисията в съответствие с член 14 от Регламент (ЕС) № 1053/2013, са установени сериозни недостатъци при осъществяването на граничния контрол на външните граници, се прилагат членове 19а и 26 от настоящия регламент.

4. Европейският парламент и Съветът получават информация на всички етапи на оценяването и на тях се предоставят и всички необходими документи в съответствие с правилата относно класифицираните документи.

5. Европейският парламент получава незабавно изчерпателна информация за всяко предложение за изменение или замяна на правилата, установени в Регламент (ЕС) № 1053/2013.“

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите членки в съответствие с Договорите.

Съставено в Страсбург на 22 октомври 2013 година.

За Европейския парламент
Председател
M. SCHULZ

За Съвета
Председател
V. LEŠKEVIČIUS

Изявление на Европейския парламент, Съвета и Комисията

Европейският парламент, Съветът и Комисията приветстват приемането на Регламента за изменение на Кодекса на шенгенските граници с цел да се предвидят общи правила за временното повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници при извънредни обстоятелства и на Регламента относно създаването на механизъм за оценка и наблюдение с цел проверка на прилагането на достиженията на правото от Шенген. Европейският парламент, Съветът и Комисията изразяват убеждението си, че тези нови механизми представляват подходящ отговор на заключенията на Европейския съвет от 24 юни 2011 г., в които се призовава за укрепване на сътрудничеството и взаимното доверие между държавите членки в Шенгенското пространство и за ефективна и надеждна система за наблюдение и оценка, с която да се гарантира прилагането на общи правила и утвърждаването, адаптирането и разширяването на критериите въз основа на достиженията на правото на ЕС, като същевременно се припомня, че външните граници на Европа трябва да бъдат управлявани ефективно и последователно, въз основа на обща отговорност, солидарност и практическо сътрудничество.

Европейският парламент, Съветът и Комисията заявяват, че с настоящото изменение на Кодекса на шенгенските граници ще се засилят координацията и сътрудничеството на равнището на Съюза, като, от една страна, се предвиждат критерии за повторно въвеждане на граничен контрол от страна на държавите членки, а от друга страна, се установяват разпоредби за механизъм на равнище ЕС за реакция в наистина критични ситуации, при които е застрашено цялостното функциониране на пространството без вътрешни граници.

Европейският парламент, Съветът и Комисията подчертават, че тази нова система за оценка е механизъм на равнище ЕС и че тя ще включва всички аспекти на достиженията на правото от Шенген, като в нея ще участват експерти от държавите членки, Комисията и съответните агенции на ЕС.

Европейският парламент, Съветът и Комисията споделят разбирането, че всяко бъдещо предложение на Комисията за изменение на тази система за оценка ще бъде представено на Европейския парламент за консултация, за да се вземе предвид в максимална степен неговото становище, преди приемането на окончателен текст.
